

Csurka István 25 éve megírta (II. rész)

2017 szeptember 09. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

De mit is írt minderr?l Csurka?

25 évvel ezel?tt, amikor Csurka István a Magyar Fórum mellékleteként megjelentette nagyív? „dolgozatát” – ahogyan ? nevezte –, az ország, de még Amerika is a magyar rendszerváltozás népi-nemzeti antiszemitizmusának ékes bizonyítékaként hivatkozott a Néhány gondolat a rendszerváltozás els? két esztendeje és az MDF új programja kapcsán cím? csurkai esszére. E vád nem volt új kelet?, és persze leghangosabban az SZDSZ bírált vezet?i harsog-ták, a mai Gyurcsány-párt Debreceni Józseffel karöltve. Pedig Csurka csak arra a magyar XX. századon átível? ere-det szerinti összetartozás-tudatra utalt, amely kezd?dött a Tanácsköztársaság zsidó vezérkarától, folytatódott a Galilei Körben, majd újra kommunista volt a II. világháború és a holokauszt rémtetteinek eredményeként. És aztán Aczél György – született Appel Henrik – Kádár-rendszerében túlélve vindikálni akarta magának a rendszerváltó jogot már antikommunistaként, hogy meghatározza a legújabb kori demokráciánk arculatát.

Csurka már 1992-ben rávilágít arra, ha az MDF nem tudja megszilárdítani a hatalmát, ha újra és újra teret enged az örök túlél?knek, és hagyja, hogy a magyarságot átverje zajos antikommunizmusával az SZDSZ, akkor 1994-ben visszajönnek majd a zsidó reformkommunisták, a zsidó belvárosi liberálisokkal összefogva, és Soros nyitott társadalma felé indul el a magyar élet, nem pedig egy önálló magyar utat kezd járni. És persze így lett.

Hogy Csurka antiszemita volt-e? Vagy csak rávilágított arra a történelmi tényre, hogy igenis a zsidóság esetében van egy olyan er?s eredet szerinti összetartozástudat, amely önálló érdekhálóvá szöv?dik a politika, gazdaság, kultúra területén, és ezen önérdek gyakran felülírja a nemzeti érdekeket? 25 év után hál’ istennek szabadon vitázhatunk róla.

De mit is írt minderr?l Csurka?

„(…) Már ’87-ben, a lakiteleki sátorozás másnapján, szeptember 28-án megjelent a New York Timesban egy kommentár, amelyben nacionalizmussal és antiszemitizmussal vádolták meg a tábort. Csoóri Sándor, az egyik alapító akkor éppen ott kint tartózkodott, és már címére is zuhogtak a vádak. ? maga is megírta már ezt a történetet. A vád látszólag abból a tényb?l táplálkozott, hogy néhány demokratikus ellenzékbelit, akik a korábbi monori közös rendezvényen fontos szerepet játszottak, nem hívtunk meg a sátorba. Valójában a baj az volt, hogy saját szervezetet mertünk alapítani. Ezzel szertefoszlott az az elképzelés, amit a Beszél?ben és a pártközpont bizonyos irodáiban oly sokáig dédelgettek, hogy tudniillik lesz majd egy közös nagy »ellenzéki« szervezet, amelybe mi – a népieknek mondott írók és egyéb szegénylegények – szállítjuk a tömegeket, az ország reánk figyel? középrétegeit, értelmiségét, és ?k pedig betöltik a vezet? posztokat, megtartják a »profi« politizálás privilégiumát. és ezzel teljes mértékben megnyugtatják azokat a barátaikat, rokonaikat, akik beleépültek a kommunista rendszerbe, és most kétségek közt hányódtak. (…)

Az antiszemitizmus vádja az els? perct?l kezdve árnyékként követi a Fórumot. Ez ellen a vád ellen a kormány is folyamatosan védekezni kényszerül.

Azt, hogy az MDF-ben antiszemiták vannak, nem a demokratikus ellenzék találta ki, hanem csak örökölte az Aczél-féle agitpropon m?köd? éceszgéberekt?l. Elég a történetet ’45-t?l újra levezetni. Akkor a német megszállás után iszonyatosan megtizedelt, Magyarországra visszatér?, vagy a bujkálásból el?merészked? magyar zsidók egy jelent?s része a kommunista pártban látta az egyetlen biztosítékát annak, hogy nem térhet vissza még egyszer a ’44-eshez hasonló állapot, és újra lehet kezdeni az életet. Ennek nemcsak az volt az oka, hogy a hatalmat a kezébe kaparintó moszkovita négyesfogat minden tagja zsidó volt, hanem még inkább az, hogy az itthoni baloldal, a kommunista maradvány is az egykori liberális zsidóság anyagi támogatását élvezte. Összen?tt vele, egyáltalán nem volt ritka a nagypolgári családokban a kommunista ifjú, aki apanázsa egy részét pártcélokra költötte.

A berendezked? és hamarosan fenevaddá váló Rákosi-rendszer természetesen a zsidó magántulajdont is elrabolta, és a kitelepítésb?l sem hagyott ki valakit, akinek a villájára szemet vetett egy ávós, pusztán azért, mert zsidó volt. Sztálin mintájára Rákosiék akár zsidó orvospert is rendeztek volna, mégis a végösszeg az volt: vészkorszakra nincs kilátás, veszély nincs, a Rákosi-rendszert el kell fogadni.

’56 után új helyzet állt el?. Tito és Hruscsov úgy döntöttek, hogy a Rákosi-korszak után, a forradalomra következ? rezsim élvonalában láthatóan ne legyen zsidó. Így talán könnyebb lesz konszolidálni a lázadó szellem? magyarokat… Különben is a begyükben volt a Nagy Imre körül csoportosult reformerek zsidósága. Rontották az összképet és veszélyeztették a megtorlást. Ma a 301-es parcellában pihennek ezek a magyar mártírok. Angyal István és társai, akik h?sként haltak meg, a nemzet többi mártírjához méltó módon, és akiknek az önfeláldozása sajnos nem

volt elég a megbékéléshez.

Hruscsov és Tito alapító szempontján kívül volt azonban egy másik intés is, amit Kádárnak figyelembe kellett vennie. Amikor Eisenhower akkori amerikai elnök az el?tt a nehéz döntés el?tt állt, hogy a számára sokkal súlyosabb szuezi válság ellenére, valamint a potsdami szerz?dést áthágva beavatkozzék-e a szovjet érdekszféra »belügyébe«, a magyar forradalom vérbe fojtására szabad kezet adó döntést megkönnyítették a New York-i Zsidó Világkongresszus el?tte megjelen? vezet?i, akik azt állították, hogy Budapesten zsidókat ölnek a magyarok.

Kétségtelen, hogy Budapesten nagy veszélyben volt néhány tucat f?ávós ver?legény, Péter Gábor és Farkas Mihály néhány különösen gonosz hóhérsegédje és veszélyben volt az a biztonságérzet, amit a Rákosi-rendszer nyújtott. Pogromnak, antiszemitizmusnak azonban nyoma sem volt.

Kádárnak tehát ennek a másik, nem kisebb mértékben súlyos elvárásnak is meg kellett felelnie, és meg is felelt. Nyilván Moszkvából is figyelmeztették, hogy ehhez is tartsa magát. Az ÁVO f? vérvonalai érintetlenül maradtak, a kultúra és a nyilvánosság Szirmai és Aczél kezébe került. Felül mindenki népinek, munkásnak és parasztnak mutatkozott. Új életrajzok születtek, a forradalom zsidó mártírjait a többivel együtt kirekesztés nélkül kellett elfelejteni, és mindenr?l együtt kellett hallgatni és hallgatni.

Végül is a magyar zsidóság otthonosságérzete a Kádár-rendszerben nagyobb lett, mint valaha. Ehhez az is hozzájárult, hogy a nemzet nem zsidó többségének túlnyomó része egyszer?en el is felejtette, vagy a fiatalabb nemzedékek esetében meg sem ismerte a zsidókérdést. Magyarországról ’56 után elenyész?en kevés ember vándorolt ki Izraelbe, miközben Románia kiárusította zsidó polgárait, tetemes kárt okozva ezzel az erdélyi és összromániai kul-túrának, civilizációnak. Budapest és Bécs volt ebben az önmagát túlélt, beteges korszakban az a két világváros, ahol a zsidóságnak szava volt, nyílt vagy rejtett befolyása, ahol meghatározó elem lehetett.

Ezt a hegemón helyzetet látták veszélybe kerülni a Magyar Demokrata Fórum megalakulásával mind az MSZMP aczélos liberálisai, mind pedig a velük szoros információs kapcsolatban álló úgynevezett demokratikus ellenzékiek. (…)

Az, hogy már Lakitelek másnapján megjelenhetett New Yorkban az MDF antiszemitizmusát taglaló írás – valójában egy fenyeget? figyelmeztetés –, az nem tudható be pusztán a demokratikus ellenzék jó kapcsolatainak, gyorsaságának. Ehhez együttm?ködésre volt szükség… Már leírt banki összeköttetések, a konzulátussal és a sokkal korábban kiépített titkos vonalakkal. (…)

Mindehhez, az SZDSZ kemény magja, akármennyire bolsevista központosító vasfegyelemmel dolgoztak is ezek az emberek, önmagában édeskevés lett volna, nem is szólva a Fidesz egyöltöz?nyi ifjúsági csapatáról, ehhez az egész állampárti apparátus adatszolgáltató tevékenysége és besegítése, a bankrendszer hathatós nemzetközi támoga-tása kellett. Az amerikai támogatók, élükön az alapítványi formát ölt?, korábban behívott Sorossal, nem sajnálták a pénzt a nagy cél érdekében. A megindult választási kampányban az SZDSZ-Fidesznek nagyságrendekkel na-gyobb összegek álltak rendelkezésére. A sajtó ?ket futtatta, az MDF-et pedig akadályozta.(…)

Az Aczél nevével fémjelzett hálózat az újkori magyar történelem legravaszabbul és legalaposabban összeszerkesztett politikai, gazdasági és pénzügyi televénye. Nemzetközi kapcsolatai minden égtájra kiterjedtek, belföldön pedig semmi sem történhetett nélküle. Emberei révén nemcsak rálátása volt a titkosszolgálatokra és a bels? elhárításra, hanem a közvetlen irányítása alá tartozott még olyankor is, amikor látszólag háttérbe volt szorítva pártjában. Úgy ragadt rá Kádárra, mint a pióca, és ezzel a legfontosabb döntéseket tudta befolyásolni. A módszere az volt, hogy el?bb kíméletlenül lehetetlenné tette az értelmiségit, akár tudóst, akár m?vészt, majd amikor vagy megtört, vagy a gyötrésnek már nem volt politikai haszna, ? nyúlt a hóna alá, és a párt balszárnyával szemben ? segítette hozzá az alkotómunka lehet?ségéhez. A háttérben ? rakatta fel a bilincseket, ? irányította a tiltásokat, ? adta a kitüntetéseket. A gépezet ma is m?ködik, a lekötelezettek serege végtelen.

(Egyszer majd, egy nyugalmasabb id?ben talán valaki megírja, hogyan mozog a magyar társadalom testében az az ejt?erny?s csapat, amelyik szükség szerint hol Galilei Kör, hol polgári liberális gondolkodók folyóirata, majd Kun Béla és Szamuely Tibor gyilkos terrorlegényeivé lépnek el?, majd moszkvai emigráció lesz bel?lük, akik Bécsben és Berlinben székelnek, majd itthon pártolják halálra József Attilát, az a csapat mindig változó alakban, mindig elítéli az el?z?t, miközben folytatja, s ezzel ott van minden nagy társadalmi változásban. De hát ez most nem ide tarto-zik.)

(…) Magyarság, igazságosság, népiesség: ehhez, erre kell politikát és gazdasági politikát csinálnunk. Eddig fordítva

történt.”

(Folytatjuk.)

Zárug Péter Farkas - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló